

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2CdoR/17/2025
Identifikačné číslo spisu:	3523200080
Dátum vydania rozhodnutia:	24.03.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Adamcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:3523200080.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa E. G., nar. XX. S. XXXX, bytom u matky, zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov - matky JUDr. Mgr. X. K., nar. XX. F. XXXX, A., M. A. XXX/XX, a otca X. G., nar. XX. O. XXXX, S. - S., S. O. XXXX/XX zastúpeného JUDr. Luciou Sukopovou, advokátkou so sídlom Františkánska 5, Trnava, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. NM-8P/2/2023, o dovolaní matky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 26. júna 2025 sp. zn. 12CoP/19/2024, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Žiline z 26. júna 2025 sp. zn. 12CoP/19/2024 z r u š u je a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 13. septembra 2023 č. k. NM-8P/2/2023-214 v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu rozhodol tak, že:

I. Maloletá E. sa zveruje do osobnej starostlivosti matky. Obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloletú zastupovať a spravovať jej majetok.

II. Otec je povinný prispievať na výživu maloletej E. sumou 170 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, s účinnosťou od 05.01.2023.

III. Nedoplatok na zročnom výživnom na maloletú E. za obdobie od 05.01.2023 do 31.08.2023 vo výške 1 338,50 eura je otec povinný zaplatiť matke, spolu s bežným výživným, v 30 eur mesačných splátkach, počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod stratou výhody splátok.

IV. Otec je oprávnený sa s maloletou E. stretávať každý párny týždeň od piatka od 18.00 hodiny do nedele do 18.00 hodiny, počas letných prázdnin druhý týždeň v mesiaci júl a druhý týždeň v mesiaci august od pondelka od 9.00 hodiny do nedele do 19.00 hodiny, počas Vianočných sviatkov každý párny rok od 24.12 od 16.00 hodiny do 27.12 do 18.00 hodiny a každý nepárny rok od 28.12. od 10.00

hodiny do 30.12. do 18.00 hodiny. V čase sviatkov a prázdnin neplatí bežná úprava styku počas víkendov.

V. Matka je povinná maloletú na styk riadne pripraviť a otcovi odovzdať v mieste bydliska maloletej a otec je povinný po ukončení styku maloletú matke vrátiť riadne a včas v mieste bydliska maloletej. Rodičia sú povinní si 24 hodín vopred oznámiť nemožnosť realizácie styku otca s maloletou.

VI. Konanie o návrhu matky na úpravu styku sa zastavuje.

VII. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

1.1. V odôvodnení rozsudku uviedol, že starostlivosť o maloletú zabezpečuje výlučne matka, pričom v jej starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky. Otec sa o maloletú zaujíma sporadicky, prevažne na podnet matky. Výživné určil vo výške 170 eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu t. j. od 05.01.2023. Vychádzal z odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, ktoré má 5 rokov, navštevuje materskú školu, býva v spoločnej domácnosti s matkou v dvojizbovom byte vo vlastníctve rodičov matky. Matka je zamestnaná, pričom dosiahla priemerný čistý príjem 1 235 eur mesačne. Poberá prídavok na maloletú vo výške 60 eur mesačne a daňový bonus vo výške 140 eur mesačne. Matka má náklady spojené s bývaním vo výške 258 eur, polovica výdavkov predstavuje sumu 129 eur mesačne. Ďalej má výdavky s poistením bytu vo výške 82,80 eur, miestnou daňou z bytu 35,34 eur a poplatkom za komunálny odpad vo výške 74 eur, ktoré vynakladá ročne spolu vo výške cca 192 eur, t. j. 16 eur mesačne, kde 1-ica predstavuje 8 eur mesačne. Priemerné mesačné výdavky na maloletú sú vo výške 307 eur, pozostávajúce zo školného v materskej škole vo výške 25 eur a stravy 48 eur, stravy doma 80 eur, hygieny 14 eur, oblečenia 60 eur, obuvi 32 eur, zdravotnej starostlivosti ako bežné choroby, odborné ambulancie, logopéd 48 eur. Pravidelné mesačné výdavky na maloletú tak predstavujú 444 eur. Matka má výdavky na pôžičku 99,63 eur mesačne, pohonné hmoty 150 až 200 eur mesačne na cestu do práce. Poistka matky je 387,20 eura a poistka maloletej 391 eur ročne. Súd prihliadol na to, že matka platí aj mimoriadne jednorazové výdavky, ktoré s maloletou spočívajú napr. v neplánovaných lekárskejších ošetrovaniach, liekoch, rôznych poplatkoch do materskej školy, prípadne voľnočasových aktivít, ako aj nákupov hračiek a kníh. Matka zabezpečuje starostlivosť o maloleté dieťa. Otec neprispieva odkedy sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti žiadnou sumou na výživné. Nemá dlhodobé stále zamestnanie. Pokiaľ tvrdil zdravotné problémy, predložil len lekárske potvrdenie, z ktorého však nevyplynuli zdravotné problémy takého charakteru, aby otcovi znemožnili sa zamestnať. Podľa názoru okresného súdu je v jeho možnostiach a schopnostiach získať príjem, z ktorého by si mohol plniť výživovú povinnosť. Nebolo preukázané, že by otec dlhodobo kvôli zdravotnému stavu nemohol vykonávať žiadnu pracovnú činnosť alebo že by bol osobou ťažko zdravotne postihnutou. Otec oficiálne nemá dlhodobé zamestnanie, z ktorého by mu plynul pravidelný príjem. Pokiaľ by bol riadne zamestnaný, mohol poberať nemocenské dávky. Otec dlhodobo neriešil svoj zdravotný stav. Tento začal riešiť až počas súdneho konania. Pokiaľ predložil potvrdenia od zamestnávateľov preukazujúce, že sa nemohol zamestnať, týmito podľa okresného súdu nepreukázal, že má skutočný záujem sa riadne zamestnať. V súčasnosti je evidovaný na úrade práce. K evidencii však došlo až počas tohto súdneho konania. Okresný súd vychádzal z potenciálneho príjmu otca. Zohľadnil, že otec ako vyučený automechanik, pracoval i na iných pozíciách, napr. pri montáži okien. Vychádzal z inzerátov na portáli profesia.sk, kde bola ponuka práce so zaradením ako manipulant s príjmom 1 000 eur mesačne brutto + 13. a 14. plat, montážne práce s platom 1 100 až 1 200 eur mesačne brutto, pozícia dátového špecialistu pre oblasť automobilového priemyslu s príjmom 1 250 eur mesačne brutto, pozícia na vykonávanie obhliadok, zápisov a dokumentácie poistných udalostí na majetku a motorových vozidlách s príjmom 1 300 eur mesačne brutto a ponuka práce na opravu osobných motorových vozidiel s príjmom 1 200 eur mesačne brutto. Takto pri priemernom mesačnom príjme zo zamestnania vo výške 1 175 eur brutto by mohol otec dosahovať netto príjem približne 900 eur. Z dokazovania však vyplynulo, že schopnosti a možnosti otca umožňujú získať ešte vyšší mesačný príjem. Otec od roku 2020 vykonával stavebné, resp. remeselné práce, za ktoré mu boli zasielané finančné prostriedky. V roku 2022 a 2023 vynaložil na zahraničnú dovolenku s maloletou finančné prostriedky. Okresný súd neuveril jeho tvrdeniam, že sumu 2 600 eur vynaloženú na dovolenku v roku 2022 vyhral a sumu 1 000 eur vynaloženú na dovolenku v roku 2023 si požičal. Zároveň zohľadnil otcovu výživovú povinnosť k trom maloletým deťom. Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 05.01.2023 do 31.08.2023 vo výške 1 338,50 eura povolil otcovi zaplatiť matke spolu s bežným výživným v 30 eur mesačných splátkach počnúc

právoplatnosťou rozsudku pod stratou výhody splátok. Nedoplatok v uvedenej výške predstavuje nedoplatok za pomernú časť mesiacov január 2023 27 dní vo výške 148,50 eura ($170 \text{ eur} : 31 \text{ dní} \times 27 \text{ dní} = 148,50 \text{ eura}$), za mesiac február až august 2023 vo výške $7 \times 170 \text{ eur} = 1\,190 \text{ eura}$, celkovo 1 338,50 eura.

2. Na odvolania otca i matky Krajský súd v Žiline (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z 26. júna 2025 sp. zn. 12CoP/19/2024 rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch o výživnom (II., III.) zmenil tak, že otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej E. sumou 100 eur mesačne, počnúc dňom 05.01.2023 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Rozhodol tiež, že otec nemá nedoplatok na výživnom na maloletú Natáliu od 05.01.2023 do 30.06.2025. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2.1. Podľa odvolacieho súdu bolo potrebné vychádzať zo sumy čistého potenciálneho príjmu 1 130 eur, a nie sumy 900 eur ako uviedol okresný súd. Vzhľadom na to, že otec má vyživovaciu povinnosť k ďalším dvom deťom, bolo dôvodné s ohľadom na vek dieťaťa a jeho ustálené výdavky (444 eur) vychádzať z toho, že jeho vyživovaciu povinnosť možno určiť pomerne prihladnúc aj na zvyšné maloleté deti otca. Odvolací súd pri určení výšky výživného zvažil aj to, že časť výdavkov môže byť dieťaťu hradená zo sumy prídavkov na deti a to v sume 60 eur mesačne. Návrhu matky na určenie výživného 200 eur nevyhovelo, nakoľko tento návrh presahoval ustálené možnosti otcovho príjmu. Vzhľadom k potenciálnemu príjmu otca vo výške 1 130 eur vo vzťahu k vyživovacej povinnosti k maloletej E., odvolací súd zmenil rozsudok tak, že určil jeho výšku v sume 100 eur mesačne. Táto suma zohľadňuje skutkové okolnosti. Taktiež bolo potrebné prihladnúť na to, že otec by mal zabezpečovať osobnú starostlivosť o dieťa šesť dní v týždni, s čím bude mať taktiež spojené určité výdavky. Určené výživné zodpovedá aj tabuľkovému výživnému, keďže sa jedná o dieťa predškolského veku, majúce ďalších dvoch súrodencov, t. j. prichádza do úvahy výživné 9 % z čistého príjmu otca čo zhruba zodpovedá určenému výživnému. Pokiaľ ide o zvyšok potrieb dieťaťa ($444 \text{ eur} - 60 \text{ eur} - 100 \text{ eur} = 284 \text{ eur}$), tieto musí znášať matka, ktorá má vyživovaciu povinnosť len k jedinému dieťaťu. V tejto súvislosti dodal, že matka dosahuje vyšší príjem ako otec a nesporne je v jej možnostiach poskytovať dieťaťu plnenie vo väčšom rozsahu, presahujúc om bežný štandard.

2.2. Vychádzajúc z osvedčených skutočností vyplývajúcich z dokladov a vyjadrenia od matky, mal odvolací súd preukázané, že otec uhradil ku dňu rozhodnutia súdu celkovo 3.400 eur (za mesiace 09/2023 až 04/2024 t. j. 8 platieb $\times 170 \text{ eur} = 1\,360 \text{ eur}$, ďalej 4 platby $\times 510 \text{ eur} = 2\,040 \text{ eur}$, čo činí dokopy 3 400 eur). Podľa rozhodnutia odvolacieho súdu bol otec povinný zaplatiť za obdobie od 05.01.2023 do 31.08.2023 na výživnom celkovo sumu 2 987,21 eur (pomerná časť za 27 dní v mesiaci január 2023 - $100 \text{ eur} : 31 \text{ dní} = 3,23 \text{ eur} \times 27 \text{ dní} = 87,21 \text{ eur}$ a od 02/2023 do 6/2025 (29 mesiacov $\times 100 \text{ eur} = 2\,900 \text{ eur}$). Prevyšujúca suma, ktorú otec zaplatil nad rámec odvolacím súdom priznaného výživného tak činí 412,79 eur ($3\,400 \text{ eur} - 2\,987,21 \text{ eur} = 412,79 \text{ eur}$). Odvolací súd z toho dôvodu zmenil výrok III. rozsudku okresného súdu tak, že otec nemá nedoplatok na výživnom na maloleté dieťa za obdobie od 05.01.2023 do 30.06.2025. O nároku na náhradu trov konania podľa § 52, § 58 CMP rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania nakoľko návrh na náhradu trov konania nebol podaný a neboli zistené ani dôvody na použitie výnimky v zmysle ust. § 55 CMP.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala matka (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, prípustnosť a dôvodnosť ktorého vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f) CSP tvrdiac, že súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

3.1. Odvolací súd podľa nej rozhodol bez nariadenia pojednávania, pričom v odvolacom konaní už bolo potrebné oboznámiť nové listinné dôkazy, teda doplniť dokazovanie, preto žiadal odvolací súd doplnujúce vyjadrenia. Odvolací súd nielen prehodnocoval dôkazy, ktorý vykonal okresný súd, ale aj hodnotil dôkazy, ktoré neboli vykonané vôbec. Poukázala na skutočnosť, že metodika na určenie výživného nie je pre sudcov záväzná. Tvrdila, že suma prídavku na dieťa bola započítaná dva krát a súd napriek tomu, že konštatoval vyšší potenciálny príjem otca, sumu výživného znížil. Ďalej dovolateľka

argumentovala tým, že odvolací súd sa nevysporiadal s faktom osobnej starostlivosti rodičov o dieťa. Namietala záver, že sa otec stará o dieťa šesť dní týždni. Taktiež nebolo matke zrejmé, ktoré matkou uvádzané výdavky odvolací súd považoval za také, ktoré presahujú bežný štandard a prečo ich má znášať iba matka. Zároveň podľa nej opomenul fakt, že maloleté dieťa má okrem pravidelných výdavkov aj výdavky mimoriadne - jednorazové.

3.2. Dovolateľka na základe uvedeného navrhla, aby dovolací súd rozsudok Krajského súdu v Žiline z 26. júna 2025 sp. zn. 12CoP/19/2024 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. K dovolaniu sa vyjadril kolízny opatrovník, pričom uviedol, že odvolacím súdom priznaná suma 100 eur je na úhradu potrieb maloletej nepostačujúca.

4.1. Otec sa k dovolaniu nevyjadril.

5. Dovolanie je v danom prípade podané vo veci výživného medzi rodičmi a deťmi, ktoré je od 1. júla 2016 upravené v Civilnom mimosporovom poriadku (ďalej aj „CMP“). Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. CMP v ustanoveniach § 76 a § 77 obsahujúcich niektoré ustanovenia o dovolaní „neustanovuje inak“, ak ide o prípustnosť dovolania vo veci výživného medzi rodičmi a deťmi; prípustnosť dovolania matky maloletej bolo preto potrebné posudzovať podľa ustanovení CSP.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana (účastník konania), ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. a/ CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

7. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Podľa § 440 CSP dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní.

9. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých civilný súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (I.ÚS 4/2011). Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci najvyššieho súdu (m. m. napr. IV. ÚS 35/02, II. ÚS 324/2010, III. ÚS 550/2012).

10. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP treba rozumieť taký

vadný postup súdu, ktorý sa prejavuje v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, vymykajúcich sa nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Pri posudzovaní znemožnenia uskutočňovať strane jej patriace procesné práva, je nevyhnutné skúmať intenzitu zásahu do práva na spravodlivý proces a jednotlivé konkrétne porušenia procesných práv je potrebné hodnotiť v kontexte celého súdneho konania, v kontexte dopadu na ďalšie procesné postupy súdu a možnosti strany namietať alebo zvrátiť nesprávny postup súdu.

11. Dovolateľka v dovolaní uviedla, že odvolací súd rozhodol bez nariadenia pojednávania, pričom v odvolacom konaní bolo potrebné oboznámiť nové listinné dôkazy, teda doplniť dokazovanie. Odvolací súd preto aj žiadal dopĺňujúce vyjadrenia. Namietala, že odvolací súd nielen prehodnocoval dôkazy, ktorý vykonal okresný súd, ale aj hodnotil dôkazy, ktoré neboli vykonané vôbec.

12. Podľa ustanovenia § 384 ods. 1 až 4 CSP, ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakuje sám. Odvolací súd môže doplniť dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov navrhnutých stranou, ak ich nevykonal súd prvej inštancie, hoci ich strana navrhla. Odvolací súd môže doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v § 366. Aj bez návrhu môže odvolací súd vykonať dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky. Podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

13. Dovolací súd z obsahu napadnutého rozhodnutia zistil, že odvolací súd z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyvodil odlišné právne, ale i skutkové závery, ako súd prvého stupňa bez toho, aby vo veci vykonal akékoľvek dokazovanie (zopakovanie alebo doplnenie). Odvolací súd nevykonal žiadne dokazovanie a vo veci meritórne rozhodol. Podľa názoru dovolacieho súdu odvolací súd pochybil, keď bez toho, aby dokazovanie zopakoval, dospel k odlišnému skutkovému záveru, než súd prvej inštancie pokiaľ išlo o dlžné výživné, o ktorom bolo rozhodnuté vo výroku III. rozsudku súdu prvej inštancie. Pokiaľ sa chcel odvolací súd odchýliť od súdom prvej inštancie prijatých skutkových záverov, mal opätovne vykonať dokazovanie, resp. pokiaľ chcel ustáliť nové skutkové závery vyplývajúce z vyjadrení matky a čiastočne i otca, týkajúce sa úhrad výživného, mal nariadiť pojednávanie a k týmto skutočnostiam vykonať dokazovanie. Ak tak odvolací súd neurobil a vyvodil odlišný, resp. nový skutkový záver bez toho, aby dokazovanie v potrebnom rozsahu sám zopakoval, porušil ustanovenie § 384 ods. 1 CSP. Je nepripustné, aby odvolací súd ku svojim odlišným skutkovým zisteniam, vedúcim k zmene rozsudku, dospel iba na základe prehodenia dôkazov vykonaných súdom prvej inštancie a na základe písomných vyjadrení, ktoré neboli oboznámené zákonným spôsobom.

14. Už len samotný dôvod uvedený vyššie, by postačoval na zrušenie napadnutého rozhodnutia. Dovolací súd má výhrady i voči odôvodneniu napadnutého rozsudku odvolacieho súdu. Podľa stabilizovanej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné. (IV. ÚS 14/07). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (napr. III. ÚS 107/07). V prípade, keď právne závery súdu z vykonaných skutkových zistení zo žiadnej možnej interpretácie odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba takéto rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru. (I. ÚS 243/07). Súd by mal byť preto vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení koherentný, t.j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty

musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. (I. ÚS 243/07, I. ÚS 155/07, I. ÚS 402/08).

14.1. Podľa názoru dovolacieho súdu odvolací súd pri vyčíslení výživného v sume 100 eur mesačne nezohľadnil všetky podstatné kritériá. Odvolací súd vychádzal zo sumy 444 eur, ktorú ustálil súd prvej inštancie ako pravidelné mesačné výdavky maloletej. Súd prvej inštancie však pri výpočte výživného prihliadol aj na potrebu hradiť mimoriadne jednorazové výdavky, ktoré vznikajú medzimesačne, resp. v rôznych mesiacoch v rôznych sumách. Odvolací súd považoval sumu 444 eur za ustálené výdavky, avšak pri svojom výpočte nezohľadnil jednorazové výdavky maloletej, resp. ich má podľa neho znášať matka. Takýto spôsob nepovažuje dovolací súd za správny, keďže je povinnosťou oboch rodičov prispievať na výživu svojho dieťaťa, pričom je zásadne potrebné prihliadnuť na osobnú starostlivosť, ktorú vykonáva v predmetnej veci len jeden z rodičov. V situácii nastolenej napadnutým rozsudkom rodič, ktorý vykonáva osobnú starostlivosť by mal znášať aj väčšinu výdavkov maloletej len z toho dôvodu, že má pravidelný príjem a nemá ďalšie vyživovacie povinnosti.

15. Z uvedených dôvodov dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 v spojení s § 450 CSP).

16. Vysloveným právnym názorom dovolacieho súdu v tomto uznesení je odvolací súd viazaný (§ 455 CSP).

17. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.